

باسم ربّ الحسین

سلسله جلسات مباحثه کتاب "کربلا مبارزه با پوچی ها"

نگاهی به نهضت ابا عبدالله علیه السلام از زاویه شرایط اجتماعی و فرهنگی آن زمان

خلاصه جلسه سوم و چهارم

اصل پوچی از آن جا است که بشر ریسمانی را که او را به آسمان غیب وصل می کند، پاره نماید...

* در جلسه گذشته بحث به موضوع ویژگی های فرهنگ اموی- رومی معاویه- جامعه زمان ابا عبدالله- رسید و برای آن فرهنگ ویژگی هایی بیان شد.

اولین سوالی که در این رابطه مطرح شد این بود که آیا این ویژگی ها در عرض هم بوده و رابطه ای با هم ندارند و یا اینکه به هم مربوط بوده و دارای سرمنشا واحدی می باشند؟

* به نظر می رسد برای درگیر شدن بیشتر با سوال و ملموس شدن آن اگر سیر بحث به صورت از پایین به بالا- معلول به علت- پی گیری شود بهتر است تا از بالا به پایین- علت به معلول-.

* بر این اساس صورت مساله را به این صورت مطرح می کنیم: ما چه در وجود تک تک افراد- و من جمله خودمان- و چه در مقیاس جوامع، پدیده ها و حالات تامل برانگیز و ناپسندی را مشاهده می نماییم. حال بیاییم با بررسی چستی هر کدام از این حالات و منشا یابی آنها ببینیم که آیا به سر منشا واحدی می رسیم یا خیر؟

در این جا چند پدیده و حالت را به عنوان نمونه فهرست می کنیم:

- مشغول شدن به بازی و سرگرمی- سر خوشی-

- رفاه طلبی و خوش گذرانی

- روزمرگی

- تجمل گرایی

- یاس و افسردگی

- پوچی

* سوال دیگری که باید به آن پرداخته شود این است که در یک فرد یا جامعه متدین - متدین به این معنا که برای فرد دین وجهه ظاهری گشته و خود را منتسب به آن می داند و برای جامعه هم به این معنا که دین گفتمان غالب و حاکم آن جامعه است - آیا امکان دارد که آفات و حالات ناپسند فوق گریبان گیر آن شود؟

در صورتی که پاسخ مثبت باشد آیا در این حالت لزوما دین کنار گذاشته می شود؟ یا امکان دارد که با حفظ دین در مسیر بی دینی پیش برود؟

ریشه این انحراف و راهکار پیشگیری یا درمان آن چیست؟

* در صورتی که بدی ها و ناپسندی ها همه ریشه واحد داشته باشند - و متناظر با آن همه خوبی ها هم ریشه واحد داشته باشند - آیا می توان در هر زمانی همه افراد بشر را در یک تقسیم بندی اولیه به دو دسته و جبهه تقسیم کرد؟

در صورتی که پاسخ مثبت باشد، رابطه این دو دسته با یکدیگر چگونه خواهد بود؟ آیا لزوما همیشه با یکدیگر تقابل دارند؟